

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 19 stycznia 1923 r.

o taksie aptekarskiej.

(Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarniej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 22 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne, wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, zamiast cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 grudnia 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 112, poz. 1019).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 19.1.23 r.

Taksa za prace przy recepturze.

(TAXA LABORUM).

1. Za odważenie, według recepty lekarza, środków leczniczych o ile nie pobiera się opłaty, wynikającej z następnych pozycji, z wyjątkiem 18, 19 i 20, bez względu na ilość 280.—

	Mk. fen.
2. Za zmieszanie cieczy w ilości, nieprzekraczającej 500 gramów wraz z filtrowaniem, bez różnicy liczby i ilości składników	670.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 500 gramów	160.—
3. Za rozpuszczenie w cieczy, a również za rozpuszczenie ze zmieszaniem i filtrowaniem jakichkolwiek bądź środków leczniczych, bez względu na ich liczbę i ilość, gdy ogólna waga płynu nie przekracza 500 gramów	900.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 500 gramów	180.—
4. Za napary, odwary, odwaro-napary, wysycania (saturaciones), zawiesiny (emulsiones); zawiesino-napary, powidełka i galaretki, bez względu na liczbę i ilość wchodzących w nie składników, gdy ogólna waga lekarstwa nie przekracza 250 gramów	1200.—
Za każdą następną ilość, nieprzekraczającą 250 gramów	240.—
Za rozpuszczenie w nich, albo rozpuszczenie ze zmieszaniem jakichkolwiek bądź środków, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	280.—
Za dodanie i zmieszanie z niemi jakichkolwiek składników, bez względu na ich liczbę i ilość, a także ogólną wagę	180.—
5. Za rozważenie płynów na dozy za każdą	85.—
6. Za napełnienie (z zatopieniem, sterylizacją i rozważeniem) szklanych ampulek, za pierwsze trzy	1200.—
za każdą następną	110.—
7. Za sterylizację cieczy nie w ampulkach, bez względu na ilość	1200.—
8. Za przyrządzenie plastra lub maści z dwóch lub kilku środków w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	1000.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gramów	200.—
9. Za rozważenie maści na dozy nieprzekraczające 5 gramów za każdą	70.—
10. Za krajanie lub proszkowanie wszelkich środków leczniczych, o ile nie są w tej postaci podane w taksie, za ilość włącznie do 100,0	460.—
Powyżej 100,0 za każde następne 100,0	120.—
Wszystkie środki lecznicze dla zwierząt domowych, przepisane w ilości od 400,0 wydawać i oceniać należy jako proszek ogrubny (grossus), o ile nie przepisano „pulvis subtilissimus”.	
11. Za zmieszanie wszelkiego rodzaju ziół i proszków, bez względu na ilość, w ilości nieprzekraczającej 200 gramów	670.—
Za każdą następną ilość nieprzekraczającą 100 gr.	120.—
12. Za rozważenie ziół, jak również ogrubnych lub subtelných proszków, za każdy proszek lub dawkę	60.—

13. a) Za przygotowanie masy pigułkowej, włącznie ze zmieszaniem i rozpuszczeniem środków użytych i rozdzielenie jej na pigułki, za pierwsze 30 pigułek 1200.—
 Za każde następne 30 pigułek po 530.—
 I. Pigułki o wadze ponad 0,60 liczą się jak „boli”.
 II. Za przesypanie pigułek należy pobierać podaną w taksie cenę użytego w tym celu proszku. Liczyć należy nie więcej niż 2,0 na każde 30 pigułek. Jeżeli w receptce nie wskazano proszku do przesypania, to stosować należy proszek widlaku (*Lycopodium*).
 b) Za pokrycie pigułek kolodjonem, za każde 30 pigułek 670.—
 c) Za pokrycie pigułek balsamem toluńskim, za każde 30 pigułek 670.—
 d) Za pokrycie srebrem, za każde 30 pigułek 1500.—
 e) Za pokrycie pigułek żelatyną, karukiem, kieratyną, za każde 30 pigułek 900.—
 Przy powyższych robotach jest wliczona i cena użytego materiału.
 14. Za przygotowanie masy i podzielenie jej na bolusy (boli), pastylki (rotulae trochisci) z wszelkimi dodatkowymi robotami, do 5 sztuk 1200.—
 Powyżej 5, za każdą sztukę 60.—
 15. Za robotę prasowanych tabletek (tabl. compress.) i za pastylki gumowe (past. gumosi) z wszelkimi rękoczynami do 20 sztuk 400.—
 Powyżej 20 sztuk za każdą 3.—
 16. Za przygotowanie i podzielenie czopków (suppositoria) i galek (globuli) z wszelkimi rękoczynami za każdą sztukę 320.—
 17. Za nasmarowanie i zmieszanie, o ile ono jest niezbędne, plastra na sparadrapie lub płótnie wielkości do 80 cm. kw. 1200.—
 Za każde następne 20 cm. kw. 150.—
 Za użyte płótno za 1 cm. kw. 3.—
 Za użyty sparadrap za 1 cm. kw. 5.—
 Przy smarowaniu zwykłego plastra oblicza się na 20 cm. kw. 3,0 masy, a przy cienko posmarowanym plastrze 1,5.

Jeżeli nie wskazana jest ilość plastra, a oznaczona jedynie jego wielkość, to opłatę za zużyty plaster oblicza się podług poniższej tablicy:

	cm. kw.	zwykl.	cienk.
1. Forma auricularis	12,5	2,0	1,25
2. „ chartae lusoriae	50	8,0	4,0
3. „ volae manus minoris			
4. „ „ „ majoris			
5. „ palmae „ minoris	75	12,0	6,0
6. „ „ „ majoris	125	20,0	10,0
7. „ voluminis libri octavi	200	30,0	15,0
8. „ „ „ quarti	400	60,0	30,0

18. a) Za sygnaturę z odpisem recepty i kartką do przyklejania sygnatury 145.—
 b) Za kartkę z firmą apteki, nazwiskiem chorego i sposobem użycia lekarstwa, a w razie potrzeby i odpisem recepty 90.—
 c) Za opieczetowanie lekarstwa wraz z materiałami do tego niezbędnymi, 90.—
 d) Za owiązanie, pieczętkę i kartkę przy sprzedaży od ręcznej 50.—
 Za dozowanie proszków wydawanych w od ręcznej sprzedaży za każdy 45.—
 Opłaty za opakowanie wymienione w tym ustępie mogą być pobierane jedynie w tym wypadku, gdy przy wydawaniu lekarstwa zostało ono uzupełnione w sposób przewidziany w punktach a, b, c i d.
 19. Za wydanie lekarstwa za receptą 90.—
 20. Za każdą jednorazową ekspedycję nocną t. j. od chwili zamknięcia apteki do chwili otwarcia, bez względu na to z jakiej liczby przedmiotów ekspedycja się składa, wolno doliczać 400.—
 Za ekspedycję lekarstw według recept, oznaczonych przez lekarza dopiskiem „cito“ „statim“, opłata dodatkowa nie może być pobierana.
 21. Za napełnienie kapsułek żelatynowych jakimkolwiek środkiem leczniczym łącznie z należnością za rozważenie i kapsułkę, do 20 sztuk za każdą 30.—
 Ponad 20 za każdą 20.—